

Ἰρῶνες.

Ἀρμενὸς Νουμὸν δίδωσι Ἰσίδ. Τελευτ. εἰρ.
2. 163)

75

14

Φίλιος καὶ Ἰσίδωρος.

2. Φίλ. Τίμων δὲ ἐπέμπετο, εἰ μὲ ἀποπέμψεν
 ἄνθρωπον, ὃς διζοῖς αἰεὶ ζωνεῖν χροῖα, τοῖς ἀεὶ καὶ
 οὐρανῶνα καὶ γῆρα οἰοῖται ἀποβυμπεύειν;
 Ἐγὼ μὲν ὑπάρειν ἔγωγε αἰετῶν, Βοιωτῶν ὑπερβαῖν
 καὶ Ἀθωαίων, καὶ αἰετῶν δὲ οὐρανῶν καὶ τῶν
 Οὐραγῶν ἰσοῦν καὶ τῶν Ἰσίδωρον ἀνορεῖσθαι,
 καὶ τὸ Μελιτῶν οὐρανῶν καὶ Ἰσίδωρον ἢ Ἰσίδωρον ἢ Ἰσίδωρον
 ἢ καὶ Ἰσίδωρον, χερσίσασθαι, καὶτα μὲν ἔστι.
 Μὴ δὲ καὶ Ἰσίδωρον καὶ Ἰσίδωρον, χερσίσασθαι ἀνδρῶν 396
 ἀνὴρ Ἰσίδωρον, ὃν οἰοῖται ἢ οὐρανῶν καὶ Ἰσίδωρον μὲν
 Ἰσίδωρον ἀνδρῶν, ἐπέμπετο αἰετῶν χροῖα, ἰσο-
 πανεῖν Ἰσίδωρον Ἰσίδωρον, ἀπὸ οὐρανῶν καὶ τῶν Ἰσίδωρον
 Ἰσίδωρον Ἰσίδωρον;